

Sygn. akt II K 671/13

1 Ds. 1134/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Stanisława Kwapińska

przy udziale prokuratora Jacka Grabonia z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu dnia 05 czerwca 2014r.

sprawy **K. C. (1) (C.)**,

syna S. i M. zd. G.

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że

w dniu 15 sierpnia 2013 roku na drodze (...) pomiędzy M. a G. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując własnym samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) jechał z kierunku M. w kierunku G. i na prostym odcinku drogi krajowej nr (...) zjechał na prawe pobocze jezdni a następnie na pole z kukurydzą gdzie samochód koziółkował w wyniku tego pasażerowie samochodu: A. K. (1) doznał złamania kości ramiennej prawej, obustronnego złamania żeber, złamania kości podstawy czaszki, krwiaka podtwardówkowego w okolicy pnia mózgu, które to spowodowały jego śmierć, natomiast pasażerka M. K. (1) doznała złamania kości dna oczodołu prawego, rany szarpanej powieki dolnej oka prawego, urazu przecięzeniowego kręgosłupa szyjnego, które to naruszyły czynności narządów jej ciała na czas powyżej dni siedmiu

tj. o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **K. C. (1)** za winnego tego, że w dniu 15 sierpnia 2013 roku, około godz. 5.00, na drodze nr (...), pomiędzy M. a G., nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, w ten sposób, że kierował własnym samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...), mimo że z powodu zmęczenia nie posiadał sprawności fizycznej i psychicznej umożliwiającej należyte prowadzenie pojazdu co spowodowało jego zaśnięcie, w rezultacie czego prowadzony przez niego samochód na 76,3 km drogi (...), na prostym odcinku drogi, zjechał na prawe pobocze jezdni a następnie na pole z kukurydzą, gdzie kilkakrotnie przewrócił się przez dach, w wyniku czego pasażerowie pojazdu doznali obrażeń ciała: A. K. (1) w postaci złamania kości ramiennej prawej, obustronnego złamania żeber, złamania kości podstawy czaszki, krwiaka podtwardówkowego w okolicy pnia mózgu, które to spowodowały jego śmierć, natomiast M. K. (1) w postaci złamania kości dna oczodołu prawego, rany szarpanej powieki dolnej oka prawego, urazu przecięzeniowego kręgosłupa szyjnego, które to naruszyły czynności narządów jej ciała na czas powyżej dni siedmiu, tj. popełnienia przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. i art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 72 § 2 k.k. w zw. z art. 49 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. C. (1)** świadczenie pieniężnego w wysokości 1.500 zł (tysiąca pięciuset złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3.637 zł. tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 300 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. C. (1) pozostawał w bliskich relacjach z pokrzywdzonymi A. K. (1) i M. K. (1), będącymi dziećmi partnera jego matki. W sierpniu 2013r. M. K. (1) przyjechała ze Stanów Zjednoczonych na urlop do Polski. W związku z tym razem z bratem i oskarżonym uzgodniła nocny wyjazd w celach rozrywkowych do W..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. C. (1), k. 105 – 106, 144 – 145,

zeznania świadka M. K. (1), k. 51,

zeznania świadka J. K., k. 145.

Zgodnie z ustaleniami w tym 14 sierpnia 2013r., około godz. 22.00, K. C. (1) wraz z A. K. (1) i M. K. (1) wyjechali z S. do W., samochodem oskarżonego m-ki A. (...) o nr rej. (...). Przez całą noc bawili się w różnych lokalach na (...), gdzie A. K. (1) i M. K. (1) spożywali alkohol. K. C. (1) miał kierować autem w obie strony i w związku z tym nie pił alkoholu.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. C. (1), k. 105 – 106, 144 – 145,

zeznania świadka M. K. (1), k. 51,

opinia z przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu we krwi, k. 8 – 9,

sprawozdanie z badań krwi, k. 98.

Po godzinie 04.00 K. C. (1) oraz pokrzywdzeni udali się w drogę powrotną do S.. M. K. (2) usiadła z tyłu pojazdu, zaś A. K. (1) zajął miejsca pasażera z przodu, obok oskarżonego, który kierował autem.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. C. (1), k. 105 – 106, 144 – 145,

zeznania świadka M. K. (1), k. 51.

K. C. (1) prowadził samochód m-ki A. (...) o nr rej. (...) jadąc drogą krajową nr (...) w kierunku W.. Po drodze M. K. (1) i A. K. (1) zasnęli w aucie. W pewnym momencie również oskarżony zaczął odczuwać zmęczenie, lecz mimo to nie zatrzymał samochodu i kontynuował jazdę. W rezultacie tego, gdy jego pojazd znajdował się na odcinku drogi

pomiędzy M. a G., K. C. (1) zasnął na chwilę za kierownicą. Spowodowało to, że prowadzony przez niego samochód na prostym odcinku drogi (...), na 76,3 km, zjechał na prawe pobocze jezdni a następnie na pole z kukurydzą. Oskarżony ocknął się wówczas, lecz nie był stanie zapanować nad pojazdem, który kilkakrotnie przewrócił się przez dach.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. C. (1), k. 105 – 106, 144 – 145,

protokół oględzin miejsca wypadku, k. 10 – 12,

protokół oględzin pojazdu, k. 13 – 14,

opinia biegłego z zakresu wypadków komunikacyjnych mgr. inż. M. P., k. 70 – 72,

Po zatrzymaniu się samochodu K. C. (1) wyszedł na zewnątrz przez okno i wezwał na miejsce Policję i Pogotowie (...).

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. C. (1), k. 105 – 106, 144 – 145.

Do wypadku doszło około godz. 5.00. W tym czasie panowały dobre warunki drogowe, jezdnia była sucha, nie występowały opady atmosferyczne.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. C. (1), k. 105 – 106, 144 – 145,

protokół oględzin miejsca wypadku, k. 10 – 12.

Oskarżony był trzeźwy, nie znajdował się pod wpływem środków odurzających.

Dowód:

protokół użycia alkometru, k. 3,

opinie z przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu we krwi, k. 5 – 6, 81 – 82,

sprawozdania z badań chemiczno – toksykologicznych, k. 83.

Pojazd m-ki A. (...) o nr rej. (...) kierowany przez oskarżonego był sprawny technicznie.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. C. (1), k. 105 – 106, 144 – 145,

opinia techniczna, k. 43 – 47.

W wyniku zaistniałego wypadku u A. K. (1) powstały obrażenia ciała w postaci złamania kości ramiennej prawej, obustronnego złamania żeber, złamania kości podstawy czaszki, krwiaka podtwardówkowego w okolicy pnia mózgu. Obrażenia czaszkowo - mózgowe A. K. (1) skutkowały jego zgonem na miejscu zdarzenia.

Dowód:

sprawozdanie z sądowo – lekarskich oględzin i sekcji zwłok ludzkich wraz z opinią, k. 92 – 97,

protokół zgonu, k. 26.

M. K. (1) doznała natomiast złamania kości dna oczodołu prawego, rany szarpanej powieki dolnej oka prawego, urazu przeciążeniowego kręgosłupa szyjnego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jej ciała, na okres przekraczający siedem dni.

Dowód:

zeznania świadka M. K. (1), k. 51,

opinia sądowo – lekarska, k. 55.

Oskarżony K. C. (1) ma 26 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony pracuje jako sprzedawca w hurtowni budowlanej w S., uzyskując miesięcznie około 1.700 zł. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. C. (1), k. 105 – 106, 144 – 145,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., 109, 136,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 108.

Oskarżony K. C. (1) przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał okoliczności jego popełnienia.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego K. C. (1) przyznającego się do zarzucanego mu czynu, zeznaniach świadka M. K. (1) oraz dowodach o charakterze materialnym, wymienionych na pierwszej części uzasadnienia, co do których prawidłowości i rzetelności nie ma jakichkolwiek zastrzeżeń.

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów, sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego K. C. (1) w zakresie przypisanego mu czynu z art. 177 § 1 k.k. i art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. nie budzą wątpliwości.

Punktem wyjścia dla ustalenia odpowiedzialności karnej oskarżonego, było stwierdzenie naruszenia przez niego zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym. K. C. (1) dokonał tego przekroczenia w sposób nieumyślny, decydując się na prowadzenie pojazdu mechanicznego mimo, że nie posiadał sprawności fizycznej i psychicznej umożliwiającej mu należyte wykonywanie tej czynności, do czego obligował go art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 05.01.2011r. o kierujących pojazdami. W sytuacji w jakiej znalazł się oskarżony winien niezwłocznie przerwać jazdę, z chwilą gdy poczuł zmęczenie i senność, której nie mógł opanować. Oskarżony jednak lekkomyślnie przypuszczał, że wystarczy mu siła i odporność psychicznej na przebycie trasy i że żadnego wypadku nie spowoduje. Konsekwencją tego było jego zaśnięcie za kierownicą, w rezultacie wypadek, w którym A. K. (1) doznał poważnych obrażeń czaszkowo – mózgowych skutkujących jego zgonem, zaś M. K. (1) odniosła urazy powodujące naruszenie czynności narządów jej ciała na czas przekraczający siedem dni. Mając na uwadze treść wydanych w sprawie opinii biegłego mgr. inż. M. P., sąd nie znalazł podstaw do uznania, aby były inne przyczyny zaistniałego wypadku, niż zaśnięcie oskarżonego podczas prowadzenia pojazdu.

Czyn oskarżonego był zawiniony. Nie zachodziły okoliczności wyłączające bezprawność ani winę.

Ustalając odpowiedzialność karną K. C. (1) sąd dokonał zmiany kwalifikacji prawnej w zakresie zarzucanego mu czynu. Sąd przyjął kumulatywną realizację przez oskarżonego występku z art. 177 § 1 k.k. i art. 177 § 2 k.k. mając na uwadze skutki na zdrowiu jakie powstały u każdego z pokrzywdzonych.

Sąd wymierzając K. C. (1) karę za przypisane mu przestępstwo baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego był znaczny, na co wpływa przede wszystkim rodzaj i charakter dobra naruszonego przestępstwem, jak również konsekwencje jakie z niego wynikły dla życia i zdrowia pokrzywdzonych. K. C. (1) na skutek niedochowania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym doprowadził bowiem do wypadku, w którym poszkodowane zostały dwie osoby, gdzie jedna z nich – A. K. (2), poniosła śmierć. Oceniając z kolei zawinienie po stronie oskarżonego sąd miał na uwadze, to że naruszenie przez niego zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym skutkujące zaistniałym wypadkiem, było nieumyślne i nie miało charakteru rażącego. Mając powyższe na uwadze sąd uznał za zasadne wymierzenie K. C. (1) kary pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia i ustalił ją na 1 rok i 5 miesięcy co stanowi zdaniem sądu sankcją o charakterze adekwatnym. Sąd uznał, że kara ta pozostaje odpowiednia głównie ze względu na wychowawcze oddziaływanie na oskarżonego, którego wyjaśnienia złożone na rozprawie wskazują na to, że nie do końca zdaje on sobie sprawę z wagi popełnionego przestępstwa, mimo że pokrzywdzonymi w wypadku były bliskie mu osoby.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. C. (1) kary pozbawienia wolności na okres dwóch lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stosownie do dyspozycji art. 69 § 2 k.k., zawieszając wykonanie kary, sąd wziął pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, a przede wszystkim dotychczasowy sposób życia oskarżonego, który nie był karany za przestępstwa.

Zawieszając wykonanie kary wobec K. C. (2), sąd na podstawie art. 72 § 2 k.k. w zw. z art. 49 § 1 k.k. sąd orzekł wobec niego świadczenie pieniężne w kwocie 1.500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W ocenie sądu świadczenie to, winno stanowić względem osoby oskarżonego środek o oddziaływaniu wychowawczym, a nadto stanowić formę zadośćuczynienia interesowi publicznemu za popełniony czyn. Ustalając świadczenia pieniężnego na kwotę 1.500 zł, sąd miał na uwadze wysokość dochodów uzyskiwanych przez oskarżonego, jak też charakter popełnionego przez niego czynu.

Skazując oskarżonego za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji sąd nie stwierdził przesłanek przemawiających za zastosowaniem wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów na podstawie art. 42 § 1 k.k., o co wnosił prokurator. Zdaniem sądu w przypadku oskarżonego nie zachodzi potrzeba jego czasowej eliminacji z ruchu drogowego. Nie przemawiają za tym w szczególności okoliczności popełnionego przestępstwa, a w tym charakter naruszonych przez oskarżonego zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym i fakt, że miało to charakter nieumyślny. W ocenie sądu wypadek, do którego doszło będzie stanowił dla K. C. (1) wystarczającą naukę na przyszłość, bez potrzeby dodatkowego orzekania wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów.

Na podstawie z art. 627 k.p.k. sąd zasądził od K. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania uzasadnione wydatki w łącznej kwocie 3.637 zł (wydatki w postępowaniu przygotowawczym wynosiły 3.617 zł – k. 116 a.s. zaś w sądowym 20 zł) Ponadto na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1973 r. Nr 27 poz. 152 z późn. zm.) sąd wymierzył oskarżonemu opłatę w wysokości 300 zł. Rozstrzygając o kosztach sądowych, sąd miał na uwadze aktualną sytuację materialną oskarżonego, który osiąga dochody, w wysokości umożliwiającej mu pokrycie kosztów sądowych.

SSR Radosław Gluza